

Timpul

Cornelia Georgescu

Bătrânul timp umblă hoinar,
Un veșnic erou legendar;
Zboară filele din calendar,
Suflă de-un vânt secular.

Și nu se oprește niciodată
Din goana lui spre nicăieri
Și te trezești așa, deodată
Că veșnic azi devine... ieri!

Astfel trec anii în neștire,
Să îi mai numeri n-are rost,
Ci doar să constați cu uimire
Că-n loc de este spui "a fost"...

Dar timpul în loc nu se oprește,
El de nimic n-are habar;
Fuge mereu, se tot grăbește,
De vrei să-l întorci, e-n zadar.

Nu-i pasă de flori ofilite
Și nici de vise neîmplinite,
Merge mereu tot înainte,
De parcă n-ar avea nici minte.

Nu are mâini și nici picioare,
Nu are cap, nici viață n-are,
Nimeni n-întinde nu-l va înțelege,
El este timpul - n-are lege!